

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJÓPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PENTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 8 korona. Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő:
Dr. Essösy Béla.

Kiadó tulajdonos:
Glattstein Adolf.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
raklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.

A lap szellemi részére vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

A drágaság.

Sokszó esik mostanában az élelmiszerek nagymérvű drágaságáról, de ha a gyermeket a maga nevének akarnók nevezni, általános drágaságról kellene beszélnünk. Amint az átalakulási statisztika bizonyítja, a legtöbb közszükségleti cikk ára jelentékenyen felment, mert magasabb lett a munkabér s már a nyersanyagok termelésébe be kell kalkulálni az előállítási költség többletét. Ugyanez a processzus áll elő a nyersanyagok feldolgozásánál, a gyártásnál is. Drágább nyersanyagból, emelt munkabérek mellett lehetetlen árut abban az árban előállítani, mint hajdan. És ha a nyersanyagok termelői, valamint azok feldolgozói kénytelenek az árakat emelni, mit tegyen a közvetítő kereskedő, akire az áru drágább beszerzése, alkalmazottainak magasabb munkabére a holt és lakbér felcsigázása és magának a családjának megélhetése napról napra fokozódó újabb terheket hárít? Emeli az árakat ő is, nem szívesen, mert a drágaság forgalmát csökkenti, de kénytelen vele.

Kutatjuk, vitatjuk az általános drágaság okait, gyógyszereket keresünk azok megszüntetésére és nem vesszük észre, hogy circulus vitiosus-ban keringünk s minduntalan visszajutunk ahhoz a ponthoz ahonnan kiindultunk. De nem vesszük észre, nem látjuk meg az árak emelkedésének egy kö-

zelvekvő okát sem, amit pedig nem kellene figyelmen kívül hagyni. Nem mondjuk, hogy egyetlen, de kétségkívül egyik fő oka a drágaságnak az állam fiskális érdeke. Az állam elsősorban ipart üz, de az iparüzést arra nem használja, hogy a gyártott iparcikkek forgalma terén az átalakulásra mérséklődleg hasson, hanem arra, hogy iparvállalataiból minél több hasznot préseljen ki az államkincstár javára. Elégge bizonyítja ezt többek között az állami vasútvédeknek a vaskartelhez való csatlakozása.

Az állam továbbá monopóliumokat kreál, de szintén nem abból a célból, hogy a magánvállalkozást kizárva olcsón lássa el a fogyasztókat a monopólium tárgyát képező cikkekkel. Ime a dohánygyártmányok árát már a jövő évden jelentékenyen felemelik; a pénzügyminiszter már be is állította az 1911 évi költségvetésbe a dohányjövődék bevételeinek az árak felemelése után remélhető többletét. A gyufa-monopólium behozatal szintén, csak rövid idő kérdése; az állam megfogja drágitani ezt a közszükségleti cikket is és pedig nem kevesebb mint 100 százalékkal. Ezt az illető iparágat hajainak szanalására való törekvése igyekeznek megokolni, de hajos már port hinteni a világ szemébe, mely előtt tárva áll a valódi ok: a fiskális érdek, melynek tulhajtását a horribilis katonai terhek idézik elő.

De leginkább kihatnak a drágaság fo-

kozására a fogyasztási adók, melyeket szintén a fiskális érdekek diktálnak. Azt a teóriát, hogy az adóterhek fogyasztási adók alakjában könnyebben meghirhatók, mint egyenes adók alakjában, ma már bár-gyu emberek hiszik el. A fogyasztási adóknál nem lehet a progressziót alkalmazni, a szegény ember az általa fogyasztott pálinka után, csak annyi adót fizet, mint a gazdag ember a finom cognac után. De legnagyobb fokú embertelenség az erőt adó husfogyasztási adóval való megterhelése és hogyan kívánhatjuk az állattenyésztőtől, az állatkereskedőtől és a mézáróستól, hogy engedjen a maga áraiból, mikor az állam tudni sem akar arról, hogy a husinséget legalább a husfogyasztási adó elejtésével enyhítse. Azt mondják; ez nem vezetne célhoz, mert az elengedett adó nem a fogyasztók, de a husárusítók hasznára esnék. Képtelen beszéd, hiszen az élénk kereskedelmi verseny egyszerűen lehetetlenné teszi, hogy akár egyesek, akár az összeség a fogyasztók megkárosítására használják ki a husfogyasztási adó eltörlését.

Ezekben adva van a drágaság beállít-sának és emelkedésének egyik fő oka, de egyszersmind kitűnik az elmondottakból az is, hogy az állam pénzügyi érdekei és a kereskedelem érdekei diametriális ellentétben állanak egymással. Az állami monopóliumok egyszerűen konfiskálják némely fogyasztási

TÁRCZA.

Rozmaring.

*Kicsi falu melleit vitt el a vonat.
Láttam rozmaringos kis ablakokat,
Lányt, kinek dereka, mint a rózsá ring,
Lenge mint a nádszál, mint a rozmaring.*

*Délreg legényt láttam, az utcán haladt
S megállott a kicsi ablakok alatt.
Meg se kopogtatta, egy hangot se szólt:
Rozmaringos ablak máris nyitva volt.*

*Nem igen esett sok szó az ajkakon,
Csak úgy nézték egymást nagy hallgatagon
— Mögöttük száguldva egy világ kering —
Az ő álmuk: két szem s egy szál rozmaring.*

Balla Miklós.

A varró leány.

(Folyt. és vége.)

Az a két év, amit Gyárfás Gizella a mária nosztvai fegyházba töltött, elég volt büntetésnek, de nem volt elég a feledésre, elfeledésére annak a veszélyes fiatal embernek, kit ő igazán szeretett, de szemtelen vi-

selkedésén felháborodva, megölt. Voltak pilanatok, a melyben véres tettét saját lelkiismerete előtt igazolva látta, de voltak olyanok is (és ezek voltak a gyakoribbak) midőn metsző szív fájdalom és keserű megbánás győrt.

De két esztendő mégis nagy idő egy gyermek leány életében, a fiatalság követeli jogait az élethől, a sebet úgy a testen, mint a lelken is hamarabb gyógyulnak, a véres jelenet lassankint elmosódik és csak néhanéha tűnik elő, mint egy nehéz álom.

Egy tisztos öreg ur látogatta gyakran a mária nosztvai fegyházat, ez a főügyész helyettes volt, a kinek a fegyház igazgatója megtette jelentéseit a fegyencek viselkedéséről is. Gyárfás Gizella volt az, akiről a jelentés mindig dicséretileg szólt. A főügyészi helyettes is mindig érdeklődött a fiatal leány iránt, ismerve büntényének körülményeit, csodálkozott, hogy az esküdtszék fel nem menteite. El is határozta magában, hogy mi-helyt kitölti a rászabott büntetést, házához fogadja és nem hagyja elzúlleni, mint a többi fiatal teremtést, aki a mária nosztvai fegyházból megbélyegezve vissza kerül az élet forgatagába.

A főügyész helyettes agglegény volt, akinél özvegy nővére vitte a házvezetői tisztet. Ezt a jószívű asszonyt könnyű volt megnyerni, hogy egy szegény árvalányt a házhoz fogadjon, nem volt szükséges vele tudatni, hogy ez a leány gyilkosságért Mária nosztván töltött két esztendőt, talán ekkor mégis más szemmel nézte volna.

A fiatalságában viruló szép szőke leányt, aki ezenfelül olyan szelid és engedelmes volt rövid időn úgy megszerette az éltes matróna, mintha a saját gyermeke lett volna, korán elhalt kis leányát varázsolta maga elé, épen ilyan volna most az is, fehérbőrű, szőke és kedves. Neki csak ez az egyetlen leánykája volt, a fia az többnyire a házon kívül nevelkepett, mindig az iskolákban, most is Pozsonyban van, a hol tanár és csak a szülnidők egy részét tölti itthon.

Ez évben is eljött a tanár mindjárt Julius elsején, csak egy hétre — mint mondá — de már augusztus is elérkezett és a tanár ur még mindig nem készülődött. Az anyja örült ennek, a nagybácsi meg azt hitte, hogy az idén nincs a szokott utazáshoz kedve, vagy ami még valószínűbb, nincsen pénze. De hát ezt senki sem feszegette, mindketten örül-

cikk forgalmát, a fogyasztási adók pedig más közszükségleti cikkek forgalmát bénítják meg. Szóval: az állam leszedi a kereskedelem elől a tejfelt, csoda-e aztán, hogy nem a kereskedő, sem a fogyasztó nem boldogul, de végre — mert mindennek meg van a véghatára — az állam sem fog boldogulni.

A ló.

Egész a legujabb időkig az ember az állatokat „oktalan”-nak tartotta és így is emlegette. Azok a tudományos megfigyelések azonban, melyeket egyes állatokon tettek, s melyek nem egy emlős, vagy madár aránylag igen fejlett értelmiségéről tanuskodtak s kétségtelenné tették, hogy az állatnak is van néminemű esze. A közelebbi időben különösen sokat beszéltek a berlini csodaló, a Hans rendkívül eszes voltáról s habár itt sok tuzás is volt, — a Hansról felmerült híresztelések mintegy időszerűvé teszik, hogy felvessük azt a kérdést: mily foku értelme is van hát a lónak?

Hogy a lovaknak érzékük van az emberi nyelv iránt, az kétségtelen. A legtöbb állatnak kitűnő fülre van szüksége: ha növényere azért, hogy a közeledő ragadozót észrevegye, ha ragadozó, hogy a kínálkozó zsákmányt felfedezze. S valóban minden emlősnek és madárnak kitűnő, legalább a kultur emberénél jobb füle van. Minden kutya lépteiről megismeri a gazdáját, a mi nekünk ember-társainkkal szemben csak ritkán sikerül. Hogy végre a kutya ismeri a saját nevét s gazdája füttyét is más más fütty között is megismeri, ez köztudomású. Körülbelül mindez áll a lóra is. A hátszló gyakran száz szót is megért, úgy hogy a lovas beszélgethet vele. Leginkább illik ez az állítás az alföldi csikósra. A csikós meg van győződve arról, hogy a lóva minden szavát megérti, folyton beszélgethet tehát vele, minden meghitt titkát a fülébe sugja, óvja az ellenségektől, sőt kedvesének bajairól is cseveg neki, megigérve Rárónak, hogy ha hazaérkeznek, a babája majd pántlikát fog kötni a sörényébe. Egy másik híres lovasmézet, az arab, szintén meg van győződve arról, hogy a ló minden hozzá intézett szót megért.

Bármely gyenge általában a ló képessége, ezért még ezzel a szervevel is elég szép eredményeket ér el. Katonalovak például az egyenruhás embert a civilről rögtön megkülönböztetik. Zeneértésben is meglehetősen sokra viheti a ló. Minden lovaskatolna tapasztalhatja, hogy lovaik ismerik a kürtjelzéseket. Egy kaszánya égés alkalmával úgy gyűjtötték össze az istállókból kiszabadult lovakat, hogy egy trombitással gyülekezést fuvattak. Ismeretes továbbá a szibari-ták és kremiták ókori esete. Az előbbieket betanították lovaikat, hogy a zenére táncolni kezdjenek. Ezt megtudták a kremiták s a szibari-tákkal vívott csatájuk közben egyszerre tömördek hangszereket zenélni kezdek. A ellenfél lovassága erre elkezdett táncolni, a minnek következménye óriási rendetlenség s végül a szibari-ták futása lett.

Hogy mennyire értelmes lény a ló, ezt bizonyítja a gyöngédség egyszerűségnek nagy sikere a veje való bánás közben. Perty egy híres lóismerő írja: Az állatok idomításánál sokkal többet lehet szelidséggel és ésszerűséggel, mint dühösködéssel és szigorussággal elérni. Sok fiatal ló nagyon félnék s ép ezért különösen gyöngéd bánásmódot kíván meg. A törököknél s főleg az araboknál a hol a lóval nagyon gyöngéden bánnak s a gyermekekkel együtt nevelik fel, kifejti az állat egész értelmességét s összes kitűnő tulajdonságait. Nálunk is különösen a régi jó időkben, mikor még virult a betyár világ, az alföldi csikós, vagy betyár a lóval való gyöngéd bánásmód csodáit produkálta.

Talan önmagát se tartotta a csikós oly tisztán, mint a lovát. Nem evett, nem ivott, mielőtt hosszú lovaglásban kifáradt lovát megetette megítalta volna. De azután hű is volt hozzá az állat. Az arabokról tudvalevő dolog, hogy a lovat felebarátjuknak tekintik. Arabia ismerői azt mondják, hogy igen gyakori olyan arab, a ki lovát óriási összegekért sem adná el európaiaknak, mivel Európában ütök és verik a lovat. Hisz egy arab dicsőhimnusz a lóról a következő sort tartalmazza: Ne mond, hogy ez az állat az én lovam, mond inkább, hogy az én fiam. A magyar és az arab után a harmadik híres lószertűd és ló ismerő nép az orosz, sajátosan pedig

a kozákok. Hogy mily szellemi összetanúság, mily egyetlenség uralkodik a kozák és lóva közt, azt legjobban a következő eset mutatja. Egy kozák belép egy határszéli, de már német földön levő kocsmába. Lóva, mely kiint vár reá, hirtelen összeesik, mintha kimúlt volna. Sirva borult a katoná derék lovára s jajgatva panaszkodik, hogy benne egész vagyonát, mindenét vesztette el. A körülalók per-zse megsajnálják s gyűjtést indítanak javára a mi tékintélyes összeget eredményez. A kozák elveszi az összeget, megköszöni s lováról leveszi a nyeret és szerzőságot, visszatér a határon a orosz földre. Mikor aztán ideért, füttyent egyet s ime a holtan volt ló fülét hegyezi, talpra ugrik s egy-kettő elvágat a gazdája után.

Míg a magasabbrendű értelmi működések terén természetesen egy állat tehát a ló se viheti sokra, az emlékezés terén bámulatos eredményeket tapasztalhatunk. Gyakori eset, hogy lovak elveszett patkójuk felveretése céljából önmaguktól elmennek a kovács-hoz. Ha egy szántás-vetésre használt ló oly vidékre kerül, hol a nógatásra és irányításra más szavakat használnak, mint szülőföldjén csakhamar eltanulja az új szavakat. Egy ló, mely London utcáin vízes kocsival járt, magától megállt minden kapu előtt, a hol vizet szoktak venni.

A lovak helyérzéke egyáltalán csodálatos. E téren okvetlen túl tesznek az emberi értelmén. Az utat, melyet a ló valamikor bejárt; egész életén keresztül el nem felejt.

Tulajdonsága a lónak a szorgalom és jóakarát a tanulásra. Ebben túl tesz a legeszebb állaton a majmon is, a melyet nagyon nehéz szellemi munkákra megtanítani, mivel igen szeszélyes és figyelmetlen. Ellenben a ló nagyon kitartó és szorgalmas. A majom és a ló úgy viszonylanak egymáshoz mint egy tehetséges, de lusta deák egy kevésbé eszeshez, de szorgalmasabbhoz.

Miudebből látható, hogy ha tulnás is, a mit egyszer-másszor a berlini csodalóról híreszteltek, de az kétségtelen, hogy a lónak van esze s főleg csodálatos emlékezőképessége.

tek, hogy a szellemes fiatal tanár ez idén hosszabb időt szentel nekik, mint máskor. Pedig ennek egész más oka volt: egy ébredő szerelem, mely még a szív fenekén mélyen elrejtve van.

A nagybácsi augusztus elsején kezdte meg szabadságát, el is ment a szokott fürdőjébe, de az noha öccsá tovább is csak ott maradt.

Az anya kezdte észrevenni az okát a fia itthon ülésének és örült, hogy fiát közelebe láthatja s tán annak se volt ellene, hogy a szép szóke leány társaságát feltűnően keresi.

A szünidő azonban véget ért, a tanárnak rendeltetése helyére távozni kellett, a nagybácsi is visszatért a fürdőhelyről és látzólag minden belecsokkent a régi kerékvágásba.

Jött azonban a karácsony. A tanároknak akkor is volt ugyan néhány napi szünetük, de ilyenkor Vámos Gyula soha sem szokott helyéről eltávozni. Annál nagyobb volt az

anya és a nagybácsi meglepetése midőn egyszer beállított megrakodva karácsonyi ajándékokkal mindenki számára.

Karácsony napján reggel azonban Gizi sokáig nem mutatkozott s midőn özvegy Vámosné benyitott a szobába, hogy megnézzé nincs-e valami baja, az ágyat üresen, az asztalon pedig két levelet talált, az egyik neki és testvérének szólt, a másik Vámos tanárnak. A nekik szóló ekképen hangzott:

Szeretve tisztelt jötevőim!

„Ha megtudják az okot, mely engem ilyen módon a kedves házból távozni kényszerít, tán nem fognak halálanság vádolni. Én megölettem egy embert, akit szerettem, de becsülni nem tudtam. Ujra szeretek egy férfit, akit becsülök is, de a kinek lelkét kellene megölnöm, ha szegyénteljes mulattal egy életre magamhoz fűzném!

Az első ember, akit szerettem, megmutatta az utat, hová kellene mennem. Lopott pénzzel nem akartam vele megni, talán becsületes uton annyit szerezhetek,

hogy egyszer elindulhatok oda. Köszönöm azt a szeretetet és mind azt a sok jót, amit reám, érdemetlenül pazaroltak. Az Isten áldja meg Önöket.”

A Vámos tanárnak címzett így szólt:

Kedves Barátom!

„Engedje meg, hogy egyszer és utoljára így szólithassam. Amilyen véghetetlen boldoggá tett engem azzal, hogy hozzám való szerelmét megváltotta, ép oly fájdalmat okozott nekem, hogy azt viszonznom nem szabad! Hogy ennek mi az oka, azt én önműk elmondani nem merem, kérdezze meg nagybátyját, az én jötevőmet, az majd megmondja. Hogy hová lettem, azt ön nem fogja kutatni. Öngyilkos tanár nem leszek, csak az esetben lennék, ha ön még ezután is utánam kutatna. Arta kérem, hogy felejtse el.

Isten önnel!

Gizi.
Somogyi Gyula.

Képzőművészeti Szécsényben.

Az utóbbi években gyakran olvashatjuk a fővárosi napilapokban, hogy a vidéki városokban nevesebb festőművészeink képzőművészeti, úgynevezett vándorkiállításokat rendeznek, hogy ezáltal egyrészt gyönyörködtessék a vidéki közönséget, másrészt pedig a közönségnek alkalmat nyújtsanak, hogy vásárlása alkalmával pénzért értékes képet nem pedig valami értéktelen utánzatot kapjon.

Egy ilyen kiállítást rendeznek városunkban a városháza tanácstermében Linek Lajos, Berkes Antal, Nagy Ernő, Veres Ernő, Hollós Károly, Német Gyula, Német Béla, Zorkóczy Gyula, Fejér Sándor, elismert festőművészek festményeiből. Különösen meg kell említenünk Nagy Ernőt, ki egymaga 28 kép kiállításával vesz részt a kiállításon, ugyancsak Linek Lajos is. — A kiállítás, mit folyó hó 20-án vasárnap délelőtt 11 órakor nyitja meg Dr. Hanzély László járási szolgabíró, 24-én csütörtökön este 8 óráig lesz nyitva, amidőn a József főherceg szanatorium javára rendezendő tombolajátékkal — amikor is egy érdekes kép lesz kisorsolva — bezárul. — A fentnevezett festőművészek nevei garancia arra, hogy a közönségünk a legnagyobb bizalommal fordulhat a kiállítás vezetőségéhez vásárlás céljából s mi megvagyunk győződve, hogy közönségünk, méltányolva a kiállítók értékes munkáját minél nagyobb számban vesz részt a kiállításon, aminőt e napokban Debreczenben, Szabadkán, Székesfehérvárott és Salgótarjánban rendeztek, mindenütt a legfényesebb anyagi és erkölcsi sikerrel, s reméljük, hogy városunkba is hasonló eredménnyel fog végződni, annál is inkább, mert a kiállító művészek megérdemlik közönségünk legnagyobb támogatását s bizton hiszük, hogy ez nem is fog elmaradni!

H I R E K.

Hymen. Müller Rezső helybeli kereskedő folyó hó 12-én eljegyezte Özv. Otsenás Józsefné k. leányát Otsenás Mariskát. Gratulálunk.

Képzőművészeti. A képzőművészeti f. hó 20-tól 24-én este 8 óráig bezárólag naponta 9-től fél 1 óráig és délután 3-tól fél 8-ig megtekinthető. Belépődíj 40 fillér, gyermekjegy 20 fillér a kiállítás teljes tartamára 2 korona.

Gondatlanság. Fülöp Lajos endrefalusi lakos felesége f. hó 8-án a konyhában hagyta 11 éves fiát és 3 éves leánykáját, ő maga pedig az udvaron foglalatoskodott. Míg ő az udvaron volt elfoglalva 11 éves fia a kis leánykát a meleg sütőhelyre tette, ahol a forró vizet magára rántotta és az ártatlan cseppesség oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy f. hó 16-án égési sebébe belehalt.

Új ügyvéd. Dr. Káldor Jenő ügyvéd irodáját Szécsényben (a Donner H.-féle házban megnyitotta.

Monographia. Miként köztudomású Nógrádvármegye monographiája a közel jövőben meg fog jelenni a könyvpiacra is. A Magyar monographiai társaság megbízásából a közel múltban érkezett Dr. Reinig Ede belügyminiszteri titkár a ki a történelmi rész megírásával van megbízva. Ugy szintén Vende Aladár ur, a ki városunk kiválóbb műemlékéről igen sikerült fénykép felvételeket is készített. — Hogy tehát Nógrádvár-

megye monographiájában Szécsény oly kiváló helyet foglal el nemcsak a Magyar monographia társaság kiküldöttjeinek érdeme csupán hanem Pintér Sándor jeles ethnographusunknak is a ki különösen a palóc nép történelmi és társadalmi viszonyaira nézve sok igen becses felvilágosítást adott a társaság kiküldöttjeinek. — Ugy szintén e szent Ferenc zárda hitoktatója, a ki különösen az 1848-49-iki eseményekre vonatkozólag szolgáltatott becses adatokat a melyek a zárda évkönyveiben igen részletesen vannak ismertetve. —n.

Adakozás. Kriváczik Antal 20 koronát küldött kiadótisztunkba a rimóci tűzkárosultak részére, hogy azt rendeltetési helyére juttassuk, melyért mi is köszönetet mondunk.

Őszi közkörszín. Ily cím alatt gyűjtött össze Somogyi Gyula nyug. főmérnök kisebb novellát. A melyek legszebbikét lapunk múlt számának tárcarovatába közöltük. A nevezett író a vidéki hírlap irodalom régi munkása, a kinek minden egyes munkáját a magyarország, az alakok hű jellemzése és a mese szövés ügyes elrendezése tesz irodalmilag is becsessé. Különösen érvényre jut ebbeli törekvése az írónak olyan tárgy dolgozatánál mint a „Varróleány” című a melynek minden egyes mozzanata az élethől van merítve s a mely ép azért hat az olvasóra oly közvetlenül mintha a benne megnyilvánuló szerelmi drámá és a leány tragédiája szemünk előtt folyana le. Igen becses munkája az írónak még a „Falu” című is. —n.

Választmányi ülés. A szécsényi iparos és keresk. ifjúság önképző köre f. hó 12-én tartotta választmányi ülését a választmányi tagok nagy érdeklődése mellett Schück Ferenc alelnök üdvözölvén a tagokat az ülést határozatképesnek jelentvén ki az megnyitotta. Alelnök egyben indítványozta, hogy a tárgysorozat tárgyalásának megkezdése előtt a kör nevében is fejezze ki a választmány Pintér Sándor urnak mély részvétét nővérenek Pintér Eleonora urhölgynek váratlanul történt elhunyt alkalmából és erről őt jegyzőkönyvi kivonat útján értesíteni kéri. Ezután elhatározta a választmányt hogy a kör ez ideig első estélyét december hó 26-án tartja, s a további módoszatok megtételére a vigalmi bizottságot kéri fel. — A „Brassói Iparos Ifjúság Önképző egylete” által küldött körlevél minden pontja a legnagyobb tetszéssel találkozott s utasított a kör elnöksége, hogy a nevezett kör elnökségét a további módoszatok megtétele végett átiratilag keresse meg. — Még több apróbb ügy elintézése után a választmány ülése befejeztetett. —n.

Évek óta kisebb-nagyobb mértékben pusztít a hajmoly, ez a veszedelmes élősd, a mely annyi fejet tarolt le már és fosztott férfias szépségétől; a bajusztól. Meg van tudományosan állapítva, hogy a hajmoly tisztánul vezetett borbélyműhelyekben fertőz s azért a vármegyén a borbélyműhelyek desinfiálásáról szigorú szabályrendelet is hoztak. Nagy szerencse, hogy azt a kézzelfogható és tudományos vizsgálatokkal kétségkívül megállapították, hogy a mely fodrászüzletben fertőtlenítő szerül, a Diana sósorszeszt használják, ott a hajmoly nem lépett fel. Érdeklünk e kitűnő hatószernek borbélyműhelyekben való általános elterjedése.

CSARNOK.

A betörő.

(Angolból.)

— Kérem, csak maradjanak — szólt a doktor, amint filzpapucsáiban nesztelenül belépett.

Az, aki az ezüsttárgyakat szedegette ki a szekrényből, kérdőleg nézett reá. Segédje, aki egy kopott bőrtokba rakosgatott, kissé meglepettnek látszott. De a doktor egészen nyugodt volt.

Jóindulatu, mosolygó arca volt, is ha erősnek látszott is, nem volt semmi elbizakodottság a hangjában. A szájában szivart tartott, félkezében ujságot. Otthonosan kigombolt mellényéről az alig elfogyasztott vacsora utáni állapotra lehetett következtetni.

— A csattanást ismertem meg, amivel a tea főzőn záródik — magyarázta, amint kedélyesen egy fotelbe ült.

Az, aki a szekrény előtt állott, így válaszolt:

— Bocsánat, de nem tudtam ellentálni, hogy ki ne nyissam, mert azt akartam tudni, milyen teát méltóztatik használni. Persze az ördögös masina egyedül csukódik. Indiai teának különben egészen jó, bár nekem kellemesebb a tea keverék.

— Igen, ez kitűnő a gyomornak — intette a doktor fejével. — Ön talán emésztési zavarokban szenved?

— Oh dehogy.

— Na, ezt szívesen hallom — felelte a doktor udvariasan. — Mert az ilyen éjjeli munka kimerítő. Ami a tea főzőt illeti, a lánc leszakadt, de mindig elfelejttem megcsináltatni.

— Majd mi megcsináltatjuk — mondta az az ur, aki a szekrény mellett állott, s hátranyújtotta a kérdéses tárgyat barátjának. Hallod, Vilmos, el ne feledkezzünk róla.

— Pardon, — szólt az orvos, — de még maradt ott egy darab, fenn az utolsó polcon, egy ezüstdoboz.

— Az nem ér semmit. Kinaezüst.

— No tessék! — nevetett az orvos. — Megint nem sikerült. Nem tudok megszabadulni ettől, senki sem akarja elfogadni. Már megpróbáltam a földhöz vágni, de mint minden kinaezüst, oly jó konstrukcióban, amilyen rossz anyagban.

(Folyt. köv.)

Kiadó!

☞ egy ubvari lakás ☞
Bővebben Barok József tulajdonos.

838—910. vhsz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. törvényszéknek 1908 évi 43550 számú végzése következtében dr. Barta Antal ügyvéd által képviselt Fenér Adolf javára 2000 K s jár. erejéig 1908 évi okt. hó 13-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 2903 kor.-ra becsült következő ingóságok u. m.: butor, ágy, ruha és fehérnemű, fegyverek, ezüstnemű és egyéb ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1910-ik évi V. 221 számú végzése folytán 1500 kor. hátr. tőkekövetelés ennek 1907 évi október hó 23-ik napjától járó 5% kamatai, $\frac{1}{2}\%$ váltódij és eddig összesen kor. fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Pető községben leendő megtartására 1910 évi nov. hó 24-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbit ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 évi okt. hó 29-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

3867—910. sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A szécsényi kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schlesinger A. fia végrehajthatónak Horváth Istvánné végrehajtást szenvedő elleni 21 K. 80 f. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a szécsényi kir. bíróság területén lévő szécsényi 1463 sz. tkvi. A I. I. sor. 526 hrsz. 228 népsorsz. beltelek ház udvar és kertre 800 K.-ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1910 évi november hó 28-ik napján d. e. 10 órakor ezen kir. bíróság tkvi. tárában megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ rész összegén alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számítandó és az 1881. november 1-én kelt 3333/J. M. rendelet 8 §-ában megjelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál való elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szécsény, 1910. szept. hó 15-ikén.

Szenthe s. k. kir. bíró.

Perényi, kir. tkv. vezető.

Elsőrendű poroszkőszén és felvágott fa

jutányos árban kapható, házhoz szállítva, kisebb-nagyobb mennyiségben

Váradi Rezső

mész- és vegyeskereskedőnél SZÉCSÉNY.

Ealdó
bor

1910. évben
termett
EZERJÓ
és RIZLING
vegyülek
tisztá fehér.

22 hectoliter

seprősen 44 korona.

lehuzva 48 „

Bárany János, Nógrád-Varány.

A fűtési-idény közeledtével bátorkodom a n. é. közönségnek kiválóan elsőrendű darabos, kocka és dió-nagyságu porosz kőszén 100 kgrmonként 3 kor. 40 fill.-ért

légszesz-koaxot „ „ 5 koroná-ért

legalább is kocsi-rakomány vetelnél házhoz szállítva, ajánlani. Előjegyzéseket elfogad és a n. e. közönség becses megrendeleseit kéri

teljes tisztelettel

Tepper Adolf.

Uj!

vaskereskedés

Uj!

Értesítés!

Van szerencsem a t. vevőkön önség b. tudomására hozni, hogy Szécsényben, a Barok-féle pületében (Rákóczi-ut)

ujjonnan berendezett vaskereskedést nyitottam,

melyben minden a vasáru szakmához tartozó tárgyak, uzymint valódi „Winter” tengely, sodronyszög, sodronyfonat, konyhaberendezési cikkek, stb. épület-vasalás, asztalos-, lakatos-, és kovács szerszámok, minden minőség, alak és mennyiség szerint kaphatók.

Főtörekvésem oda irányul, hogy a t. vevőim úgy az áruk minőségével, mint a legjutányosabban megállapított árakkal, valamint a pontos és gyors kiszolgálással teljesen meg legyenek elégedve, miért is b. pártfogásukat kéri

tisztelettel KLEIN SAMU vaskereskedő.

Vadászfegyverek, konyha berendezések, festek és lack nagy választékban.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája, könyv- és papírkereskedése

SZÉCSÉNYBEN.

Elvállalok mindenféle könyvnyomdai munkákat a legjutányosabb árakon.

Allandó nagy ujdonság képes levelező lapokban!

Diszdoboz levelpapír- és irodai felszerelésekből nagy raktár.

Magyar királyi dohányáruda.

Szécsényi Hírlap kiadóhivatala.